

står, og jeg er nødt til at citere, hvad der står i ministerens skriftlige fremsættelse:

»Foranlediget af Højesterets dom har regeringen vurderet, at der er behov for at begrænse kreditrisikoen i forhold til skatter og afgifter ikke alene i forhold til udenlandske virksomheder, men også i forhold til danske.«

Det er vi enige om.

»Regeringen foreslår derfor, at andre virksomheder end personligt ejede, der skal registreres for A-skat, arbejdsmarkedsbidrag, lønsumsafgift eller moms, skal stille en vis sikkerhed for told- og skattemyndighedernes tilgodehavender, medmindre virksomhederne på registreringsstidspunktet har en formue på 125.000 kr.«

Her er det altså, at jeg ikke forstår det, for man skal da have 125.000 kr. i indskud i sit anpartsselskab for at blive registreret, ellers kan man jo ikke blive registreret. Og det er derfor, jeg tror, at der i hvert fald hos mig og åbenbart også hos fru Fischer Boel er opstået nogle misforståelser. Det er så dårligt formuleret eller forkert formuleret, eller også må ministeren belære os om, at vi ikke har forstået det.

Skatteministeren (Ole Stavad):

Jamen jeg var glad for præciseringen af spørgsmålet fra hr. Flemming Hansen. Det tidspunkt, hvor det måles, om man har egenkapitalen på de 125.000 kr., er ikke, når man bliver registreret hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen; det er, når man bliver registreret hos Told og Skat.

Hvis jeg må tage et odiøst tilfælde, som vi har oplevet, og som jeg tror vi kan være enige om er fuldstændig uden for noget, nogen af os vil acceptere: Vi havde eksemplet med de der karruselselskaber, hvor en person havde oprettet 30 selskaber med den samme indskudskapital. Altså man har de 125.000 kr., man går hen og lader sig registrere hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, og så snart det er sket, tager man pengene ud af dét selskab og bruger dem til et nyt. Det vil sige, at man havde 29 selskaber med nul kroner i, og kun i det sidste var der 125.000 kr.

Her ville man med den måde, vi arbejder på i dag, jo ikke begynde hos Told og Skat, hvis man ikke opdager sådan en omgang fusk, at stille krav om at se, om der nu også er en egenkapital. Dét forudsætter man, når selskabet er lovligt registreret hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, at det er i orden.

Det, der sker nu, er, at i et eksempel som det her vil man, når nogen kommer med et af de selskaber, som der er nul kroner i, og når det viser sig, at pengene er forsvundet fra registreringen hos Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til registreringen hos Told- og Skat, stille kravet, og det synes jeg ikke nødvendigvis er en ulempe ved det her forslag. Det er den sammenhæng.

Så til hr. Frank Aaen: Jamen jeg er da enig i, at vi altid bør vurdere, om vi synes, at reglerne i praksis virker, som vi har ønsket os. Hvis vi ser virkningerne af regler, vi har vedtaget i fællesskab i EU-sammenhæng – på lige fod med, når vi har vedtaget regler her i Folketinget, uden at EU er indblandet i det – og hvis det er sådan, at vi når frem til, at reglerne i deres praktiske virkning ikke er, som vi har ønsket os, og ikke er det, vi troede eller sigtede på, så bør vi selvfølgelig tilstræbe at lave dem om.

Derfor vil vi da også i EU-sammenhæng, når vi har regler oppe til vurdering, på baggrund af de erfaringer, der er, sige: Er der ting, vi bør justere? Er der synspunkter, vi skal føre frem i debatten om ændring af et direktiv osv.? Det vil også være tilfældet, når vi ser på områder som det her.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Skatteudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 97:

Forslag til folketingsbeslutning om forhøjelse af det skattefrie bundfradrag for ydelser fra godkendte fonde m.v., hvis formål det er at støtte socialt eller sygdomsbekæmpende arbejde.

Af Flemming Hansen (KF) og Mariann Fischer Boel (V) m.fl.

(Fremsat 11/2 2000).